

Fekete János

Shalom, Barátaim!

Úti jegyzetek a megbékélésről

Győr, 2008

Fekete János
Shalom, Barátaim!
Úti jegyzetek a megbékélésről
Győr, 2008

Kiadja a Havilah Kiadó Bt.
A kiadásért felel Németh Árpád

Tanácsadó Feketéné Szekfű Katalin

Szerkesztették
Fekete György és
dr. Fekete Mátvás (Ph.D.)

A belső grafikákat Fekete Gyöngyvér és Björn Freiberg rajzolta

Az Élet Menete Alapítvány holokauszt-vándorkiállításának
győri megnyitójának fotóit Baranyai Edina készítette.

Fülszöveg Hack Péter

Lektorálta és a nyomdai korrektúrát vállalta Fekete János

A kézirat lezárva 2008. november 22-én
A nyomdába adás ideje 2008. november 24-én

Nyomta az Arrabona Print & Partner ZRt
(9027 Győr, Almafa u. 13.)

Megjelent szűkített B/5-ös formátumban
Alap betűtípus Garamond 12-es

ISBN 978-963-06-6223-9

Tartalomjegyzék

ELŐHANG	5
ZSIDÓSÁGOM ÉS ÉN.....	11
IRODALMI VARIÁCIÓK	55
Csuda a hármaskörben.....	55
Múlt éjszaka	61
A bidé.....	64
Én és Horthy mostohaapám	68
Bújócska.....	74
A kárhozatra szánt ember.....	77
Abichú félfüle.....	83
Túl az értelem határán.....	88
Átmeneti állapot.....	92
Istenidéző	96
Redőnymozi	99
Végzetes sakkparti	103
Hova-tovább?	107
Öregasszonysors.....	113
Bütyök és harang.....	117
Újabb csodára várva.....	122
A bolond gróf,	127
Hurrá! Már én is blogolok!	132
Álom és valóság.....	135
Tanmese az <i>énekről</i>	139
Hajrá, Marci bácsi! Száznál egy nappal se add alább!.....	142
KORKÉP - KÖRKÉP	147
Mai tabuk, vagy leng a hinta.....	147
Az árpádsávos zászló reinkarnációja	153
Romáinkról – és a harmadik csodámról.....	157
Az a fránya XX. század!	160
SZAKMAI ANYAGOK	163
Démonizált világ?	163
Szellemi tényezők?.....	167
Morbus hungaricus.....	174
Szubjektív történelem-adalékok.....	178
KÉPEK, DOKUMENTUMOK.....	201

ELŐHANG

A hazatalált ember

Ősújorszag, a modern Izrael Állam próféták által beígért csodálatos újjászületésének hatvanadik, ünnepi esztendejében, zsidó-magyar író lévén nem hallgathatok én sem. Nem késlekedhetek a megszólalással, hiszen immár a nyolcvanegyedik esztendőmet taposom, s 15 éve, hogy utolsó regényem megjelent, azóta csak folyóiratokban és újságokban publikáltam. Átmeneti elnémulásomnak persze mélyebb oka van. Tizennégy évvel ezelőtt összedőlte a magam építette világom. Rádöbentem életem és sorom nagy kudarcaira. Jobb későn, mint soha.

Kisgyerekkoromtól jó akartam lenni – ötéves lurkóként, anyukám születésnapjára összeácsolt első versikém is már erről árulkodik – önmegváltási erőlködéseim előbb-utóbb mégis mindenütt zátonyra futottak. A családomnak okoztam a legtöbb fájdalmat és kint, épp azoknak, akiket a legjobban szerettem. De a megbicsaklott életű alkoholistákért való szakmai-emberi fáradozásom sem bizonyult igazán eredményesnek. Sok törekvésem sajnos eltorzult, vagy éppen visszájára fordult, akár az emberiségé a történelem során. Korábbi regényeim legfőbb fogyatékosága is ekkor lett nyilvánvaló számomra: hiába firtatom görcsösen, vajon miért ismétlődnek a különféle bajok és torzulások nemzedékről-nemzedékre a legszentebb szándékok ellenére, ha az emberi logika egymagában erre nem talál, nem találhat teljes magyarázatot¹. Valami nagy-nagy fordulatra volt szükségem ahhoz, hogy életem kátyújából s a fojtogató zűrzavarból valahogy kikecmeregjek. Az új hang új embert kívánt.

Meg kellett újulnom, igen. A Teremtő Jóistenhez történt visszatalálásom, az Élő Messiásom szívembe fogadásának tizennegyedik évében erről – azt hiszem – ma már képes vagyok hitelesen számot adni. A Megváltás elfogadása kioldott addig gögösen tagadott büntudatomból, megóvott a személyes vétkeim elmismásolásának mérgező következményétől és talán a pszichoszomatikus áttételeken érkező viszonylag korai haláltól is.

Bízom benne, hogy kitelik egy szerény válogatásra való az utolsó évtizedben itt-ott megjelent írásaimból, amelyekkel – kisebb-nagyobb sikerekkel – az Ó- és Újszövetség népeinek az egymásra találásán és testvéri összefogásán igyekeztem munkálkodni. Ki tudja, talán ez lesz – remélhe-

¹ Ezt elemzi a saját keserves életútjából leszűrt mentálpedagógiát megalkotó Fekete György fiam több dolgozatában, például a „Félszidó” sorsérzések és sorsjavaslatok egy Nobel-díj kapcsán c. írásában is, Múlt és Jövő, 2003/1.

tőleg az Úr kegyelméből, és nem az olvasó kínzására – az utolsó szolgálatom itt a Földön.

A könyv négyes tagolású. Az első részben a *Zsidóságom és én* kisregényem nyersen tálalja a témát, fejezetről fejezetre mind erőszakosabban. Már-már feltarthatatlanul robog az utolsó, *Marvin*² c. holokauszt-regényem *ki-vonata*³ a szakadék felé. Önmagam és a Vészkorszak együttboncolása ez, nyitány és finálé egyben.

Az IRODALMI VARIÁCIÓK tárcanovelláival és esszéivel az idővel perdülök táncra, s egy koncentrikus kört rajzolva dúsítom fel, s cifrázom-cizellálom a vezérdallamot színes, mozgalmas kavalkáddá. Ezek már nemcsak haza- és családvesztésemet érzékeltetik, de a megtérésemet megelőző vívódásomat, a régi énem megadással és behódolással végződő birkozását is a Teremtőmmel.

Elsőként olvasható a *Csuda a hármaskörben*⁴, egy koncentrációs tábori rémálom három kamaszról, aztán a *Múlt éjszaka*⁵ kísérlet a családi ősök megidézésére. *A bidé*⁶ címmel emléktöredékekbe ütközik az olvasó édesapámról, míg az *Én és Horthy mostobaapám*⁷ sráckori hazavesztésem szubjektív társadalmi kórtörténete. A *Bújócska*⁸ arról szól, hányféleképpen próbáltam kibújni zsidó mivoltomból, és hogy tudtam végre felvállalni önmagam. *A kárhozátra szánt ember*⁹ egyfajta Júdás-variációnak tekinthető. Az *Abichú félfüle*¹⁰ arról az evangéliumi személyről elmélkedik, akinek Péter levágta, s Jézus visszaragasztotta a fülét, a *Túl az értelem határán...*¹¹, a házastársi szeretet – no meg tán valami Más is – segít elviselni a vénüléstől való szorongást és tudomásul venni a számadás elkerülhetetlenségét, az *Átmeneti állapot*¹² tavaszigenlő okoskodás az emberi mulandóságról, az *Istenidéző*¹³ képzelt dialógus Istennel. A *Redőnymozgi*¹⁴ a fekvésbe-ülésbe dermedt

² Budapest, Amana Bt, 1993

³ Első megjelenés: *Anzükszékártyák egy kéretlen társasutazásról*, Népszabadság Online, 2007. december 17, majd az Ezredvég közölte több részletben, más-más cím alatt, 2008-ban.

⁴ Ezredvég, 2000. 6-7.

⁵ Ezredvég, 2004. október

⁶ Ezredvég, 2005. október

⁷ Ezredvég, 2002. június-július

⁸ Ezredvég, 2002. december

⁹ Ezredvég, 2004. március

¹⁰ Ezredvég, 2002. február

¹¹ Lyukas Óra, 1998. február

¹² Ezredvég, 2003. június-július

¹³ Alkoholmentes Klubhíradó, 2003. január-február, és Generációnk, 2006. március

¹⁴ Ezredvég, 2003. december

feleségem kínja, fohásza és zsoltára. A *Végzetes sakkeparti*¹⁵ című írásban a nagyobbik fiam „sorsingét” felöltve vitázom az Úrral. A *Hova-tovább?*¹⁶ c. írásomban rákviselt idősebbik fiamba „lopakodva” elmélkedem Isten jóságáról és erejéről. Az *Öregasszonyors*¹⁷ az Úrban bízó anyai szeretet birkózása a féltést mozdulatlanságával. A *Bütyök és harang*¹⁸ párom időutazásos elmélkedése a szabadság viszonylagosságáról és lényegéről, az *Újabb csodára várva*¹⁹ a szerző a szövegszerkesztő monitorán váltakozó fotókon megrengve mélézik szerettei és önmaga életén, *A bolond gróf*²⁰ egy fantáziaparábola Lev Tolsztoj haláláról, a *Hurrá! Már én is blogolok!*²¹ pedig arról a vénemberről ad szarkasztikus képet, aki minden baja ellenére továbbra is ragaszkodik a „minden lében kanál” szerephez. Az *Álom és valóság*²² tündés az álmodozás és az írás isteni adományáról, *A tanmese az énekeről*²³ az isteni agapé és az önző, éretlen emberi szeretet különbségéről szól, végül a *Hajrá, Marci bácsi!*²⁴ tisztelgő karakterrajz egy tipikus győri zsidó emberről, aki még a Szerzőnél is jóval idősebb.

A KORKEP-KÖRKÉP-ben található a filo- és antiszemitizmust ill. a mindenféle rasszizmust célba vevő írások és a politikai publicisztikák. A *Mai tabuk, vagy leng a hinta*²⁵ visszatekintő töprengés Illyés Gyula hetven éve megjelent oroszországi úti jegyzeteiről, amelyet *Az árpádsávós zászló reinkarnációja*²⁶ című esszé követ arról, hogyan tudták egy kis falu, Gyömöre népes zsidóságának teljes kiirtását „keresztényi” módon előkészíteni és véghez vinni. A *Romáinkról – és a harmadik csodámról*²⁷ írt dolgozat egymásra találás cigány testvéreinkkel, a romaintegráció krisztusi víziója. Ezután olvasható *Az a fránya XX. század!*²⁸ címet viselő tanúságtétel és tanulságajánlás.

¹⁵ Remény, 2007. tavaszi szám

¹⁶ Somogy, 2002. március-április

¹⁷ Ezredvég, 2006. november

¹⁸ Ezredvég, 2007. szeptember

¹⁹ Ezredvég, 2006. január

²⁰ Ezredvég, 2001. november

²¹ Hetek, 2007. október 25.

²² Egyenlítő, 2003. december

²³ Hetek Online, 2008. február 29.

²⁴ Új Élet, 2008. november 17.

²⁵ Népszava Szép Szó melléklete, 2006. február 4.

²⁶ Ezredvég, 2007. február

²⁷ Hetek Online, Vélemény, 2008. 06. 26. [rövidítve jelent meg]

²⁸ Hetek Online, Vélemény, 2008. 09. 19.

SZAKMAI ANYAGOK szerepelnek a harmadik részben a hit és a tudomány néhány metszéspontjáról. Ide soroltam a *Démonizált világ?*²⁹ címet viselő értekezést a szellemvilág ördögi dimenziójáról, és a démonűzés tapasztalati valóságáról csakúgy, mint a *Szellemi tényezőket*³⁰, amelyben a hit és az egészségvédelem metszéspontjairól írok, ill. a *Morbus hungaricus*³¹ az alkoholizmus kialakulásáról és gyógyíthatóságáról. A sort a *Szubjektív történelem-adalékok*³², a múlt század utolsó harmadának alkoholizmus elleni küzdelmét méltató visszatekintéssel zárom. A kötetet végül néhány kép és dokumentum teszi teljessé.

Hiányos maradna és hamisan csengene ez az Előhang, ha itt a végén nem emliteném elismeréssel a beválogatott munkáim eredeti közreadóit – köztük mindenekelőtt az Ezredvég című rangos folyóiratot, amelyben az évek során többségük nyilvánosságot kapott – és mindazokat a segítőtársaimat, akiket köszönet illet akár az inspirációért, akár a közreműködésért, és akik nélkül nem oszthattam volna meg érzéseimet és gondolataimat az olvasókkal.

Először a vér szerinti családtagjaimnak mondok köszönetet, mert gyakorlati szerepet vállaltak e kiadvány tető alá hozásában: a sztrókián felül-emelkedő Életempárjának rendíthetetlen hűségéért és bölcs észrevételeiért, fiaimnak a gondos szerkesztői munkájukért, Gyöngyvér unokámnak és Björn Freiberg *tesómnak* pedig a rajzaikért. Tevékeny közreműködésük nélkül e kötet összeállítását biztosan nem értem volna meg.

Hála és köszönet illeti a Legszentebb Vér szerinti testvéreimet is a Krisztusmessiásban, mindenekelőtt a HIT Gyülekezetében, és minden igazi, azaz tántoríthatatlanul zsidóbarát-filoszemitá-cionista keresztényt.

Hálás vagyok testvéreim, hogy Dávid Fiára hallgatva, az Ő erejével föl-támogattatok az Úr tenyerére! Hogy életem földi ívének vége felé onnan lóbálhassam töretlen jókedvvel a pipaszárrá soványodott öreg lábamat...

Az Isteni Ágápét közvetítő cselekvőszeretetek nélkül sohasem térek vissza az Atyai Házba, sohasem gyógyultak volna be halálos léleksebeim, és sohasem köt meg bennem a boldog tudat meg érzés, hogy mégiscsak jó a Tóra népéhez tartozni ezen a mai, ellentmondásoktól terhelt Magyarországon is! Mert ti úgy öleltetek szívetekre, hogy engem, a Vészkorszak

²⁹ Network [Addictologia Hungarica], 1999. 4. szám

³⁰ Népszava Szép Szó melléklete, 2003. december 20.

³¹ Népszava Szép Szó melléklete, 2006. április 29.

³² Szenvedélybetegségek, 2000/5.

túlélőjét e közben soha nem intettetek meg az ún. zsidó túlérzékenysége miatt. Nem annak ellenére, vagy afölött szemet hunyva szerettek, hogy zsidó (is) vagyok, hanem – többek között és kedvesen elnézve gyarlóságaim fölött – éppen azért. Igen, szinte még irigyeltek is a miatt, hogy *ugyanolyan körülméletl izraelita ember vagyok*, mint a valamennyiünkért kereszthalált vállalt és harmadnap föltámadt Istenfiú, maga Jézus. Ha ezt a holokauszt gyalázta-pusztította szegény anyukám megérhette volna!

Örök hallelúja és hozsánna Isten Szellemének, a Fő-Főrendezőnek, aki a hazatérésemen, királyi fogadtatásomon, és ezen a mostani, áldott munkánkon is, bennetek és bennem, a nagy és kis családomban egyaránt, időtlen idők óta munkálkodik...